

Republika Hrvatska
Upravni sud u Zagrebu
Zagreb, Avenija Dubrovnik 6 i 8

REPUBLIKA HRVATSKA
POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA

BROJ: 711-U-1827-P-367-16/18-18-1

PRIMLJENO: NEPOSREDBO - PRILIČNO POŠTI
11-06-2018

Omot u privitku. Primjeraka Priloga

Poslovni broj: UsI-599/18-9

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu pojedincu toga suda Maji Valušnig, uz sudjelovanje zapisničarke Anite Zlodi, u upravnom sporu tužitelja Gorana Bradića, iz Sesveta, Dubečka 25, kojeg zastupa opunomoćenica Darija Božinović, odvjetnica u Zagrebu, Petrovaradinska 1/V, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, Zagreb, Kneza Mutimira 5, radi sukoba interesa, nakon usmene i javne rasprave, 24. svibnja 2018.,

presudio je

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, BROJ: 711-I-103-P-367-16/18-09-17 od 11. siječnja 2018.

II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora u cijelosti kao neosnovan.

Obrazloženje

Osporavanom odlukom tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, BROJ: 711-I-103-P-367-16/18-09-17 od 11. siječnja 2018. utvrđeno je da je tužitelj davanjem uvjetne suglasnosti APN-a 14. rujna 2017. na zahtjev dužnosnika Bože Petrova, potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske do 13. listopada 2016., koji u obnašanju navedene dužnosti sudjeluje u imenovanju i razrješenju direktora APN-a i razmatra godišnja izvješća o radu APN-a, a kojom je uvjetnom suglasnošću utvrđeno pravo na subvencionirani kredit i maksimalan iznos kredita za sedam članova zajedničkog domaćinstva, iako dva člana zajedničkog domaćinstva koja su obuhvaćena danom uvjetnom suglasnošću u trenutku podnošenja zahtjeva nisu imala prebivalište na istoj adresi prema uvjerenju o prebivalištu, što nije u skladu s Provedbenim programom poticaja gradnje i rekonstrukcije (dogradnje i nadogradnje) kuća te dosadašnjom praksom postupanja APN-a u postupku utvrđivanja prava na subvenciju kredita, počinio povredu članka 7. točke c Zakona o sprečavanju sukoba interesa, te mu je izrečena sankcija iz članka 42. stavka 1. podstavka 2. navedenog Zakona obustavom isplate dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu od 5.000,00 kn, koja će trajati pet mjeseci te će se izvršiti u pet jednakih uzastopnih mjesečnih obroka, svaki u pojedinačnom iznosu od 1.000,00 kn.

Tužitelj pobija zakonitost osporavane odluke zbog pogrešne primjene materijalnog prava, bitnih povreda pravila postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u tužbi. Ističe da ne postoji suglasnost APN-a od 14. rujna 2017. Navodi da je 20. srpnja 2017. prestao obnašati dužnost direktora APN-a, međutim, da smatra kako niti u vrijeme obnašanja funkcije direktora APN-a nije bio dužnosnik u smislu odredbe članka 3. stavka 1. podstavka 35. Zakona o sprečavanju sukoba interesa, s obzirom da nije bio ravnatelj nego direktor agencije Vlade Republike Hrvatske. Navodi da APN kod izdavanja uvjetnih suglasnosti postupa s povjerenjem u istinitost izjave podnositelja zahtjeva sadržane u istom i

podrazumijeva postojanje odgovornosti podnositelja za istinitost izjava i vjerodostojnost dokumentacije koju podnositelj prilaže. Ističe da uvjetna suglasnost ne utvrđuje nikakvo pravo podnositelja zahtjeva ne uspostavlja nikakav pravni odnos, nego je tek osnova za daljnje radnje koje se moraju poduzeti u svrhu konačnog kompletiranja zahtjeva za kreditiranje. Navodi da je APN tek po kompletiranju cjelovitog zahtjeva za kreditiranje, obrade i provjere istog dana 8. veljače 2017. dužnosniku Boži Petrovu izdao odobrenje za kredit. Tužitelj ističe da nije postupio pristrano niti izvan uobičajenog postupanja na strani APN-a, a vezano uz izdavanje sporne uvjetne suglasnosti, niti da je ikada stavio privatni interes iznad javnog interesa niti da je na bilo koji način povrijedio odredbe Zakona o sprečavanju sukoba interesa.

Predlaže sudu da poništi osporavanu odluku tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod navoda danih u obrazloženju osporavanog rješenja te osporava tužbene navode. Navodi da je odluka tuženika ispravljena rješenjem od 4. travnja 2018. na način da je uvjetna suglasnost APN-a dana 14. rujna 2016.

Predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev.

Tužbeni zahtjev je neosnovan.

Sud je održao usmenu i javnu raspravu u prisutnosti opunomoćenice tužitelja i opunomoćenika tuženika, te je time strankama dana mogućnost izjasniti se o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10, 143/12 i 152/14).

Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja sud je izvršio uvid u spis tuženika priložen uz odgovor na tužbu.

Uvidom u osporavanu odluku od 11. siječnja 2018. sud je utvrdio da su u odluci navedene sve relevantne činjenice, te je u obrazloženju navedeno da su u smislu primjene Zakona o sprečavanju sukoba interesa pojmovi ravnatelj i direktor agencije Vlade istoznačnice, pa da je stoga i tužitelj kojeg je Vlada Republike Hrvatske 28. travnja 2016. imenovala na dužnost direktora Agencije za pravni promet i posredovanje nekretninama povodom obnašanja te dužnosti bio dužan postupati sukladno odredbama Zakona o sprečavanju sukoba interesa, da je uvjetna suglasnost izdana u odnosu na sedam članova zajedničkog domaćinstva te da maksimalni iznos subvencioniranog kredita iz Programa provedbenog programa poticanja gradnje i rekonstrukcije (u daljnjem tekstu Program) utvrđen prema broju članova zajedničkog domaćinstva iznosi najviše do 123.741,76 EUR-a, iako je iz uvjerenja o prebivalištu priloženih uz zahtjev bilo vidljivo da jedan od članova zajedničkog domaćinstva obuhvaćenih zahtjevom nikada nije imao zajedničko prebivalište s ostalim članovima zajedničkog domaćinstva, a i sam je dužnosnik Božo Petrov u trenutku podnošenja zahtjeva šest mjeseci bio prijavljen na drugoj adresi prebivališta na području Grada Metkovića. Nadalje, utvrđeno je da je dužnosnik Božo Petrov koji je do 13. listopada 2016. obnašao dužnost potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske bio prisutan na 17. sjednici održanoj 28. travnja 2016. na kojoj se odlučivalo o imenovanju direktora APN-a, te da je isti bio potpredsjednik Vlade u vrijeme podnošenja zahtjeva za kredit APN-u 9. rujna 2016. Tuženik u obrazloženju navodi da se uvjetnom suglasnošću utvrđuje pravo na subvencionirani kredit te maksimalni iznos i namjena subvencioniranog kredita po podnesenom zahtjevu i priloženoj dokumentaciji te da ista predstavlja pravnu osnovu za daljnji postupak ostvarivanja subvencioniranih sredstava te se odobrenje za kredit poziva na uvjete iz uvjetne suglasnosti u pogledu maksimalnog iznosa kredita odnosno odobrenjem se ne utvrđuje drugačiji iznos odobrenog iznosa kredita od onog koji je utvrđen danom uvjetnom suglasnošću.

Odredbom članka 3. stavka 1. točke 35. Zakona o sprječavanju sukoba interesa („Narodne novine“, broj: 26/11, 12/12, 126/12, 48/13 i 57/15, u daljnjem tekstu ZSSI) propisano je da su dužnosnici u smislu ovoga Zakona ravnatelji agencija i direkcija Vlade Republike Hrvatske te ravnatelji zavoda koje imenuje Vlada Republike Hrvatske.

Odredbom članka 4. stavka 5. ZSSI-a propisano je da su povezane osobe u smislu ovog Zakona su osobe navedene u stavku 2. ovog članka te ostale osobe koje se prema drugim osnovama i okolnostima opravdano mogu smatrati interesno povezanim s dužnosnikom.

Sukladno odredbi članka 7. stavka c ZSSI-a dužnosnicima je zabranjeno zlouporabiti posebna prava dužnosnika koja proizlaze ili su potrebna za obavljanje dužnosti.

Prema ocjeni suda, činjenično stanje u upravnom postupku je pravilno utvrđeno, postupak je zakonito proveden, te je pravilno primijenjeno materijalno pravo, zbog čega osporavanom odlukom nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Naime, ovaj sud smatra osnovanim navode tuženika da je tužitelj dužnosnik u smislu ZSSI Zakona o sprječavanju sukoba interesa, budući da je Agencija za pravni promet i posredovanje nekretninama osnovana Uredbom Vlade Republike Hrvatske te da direktora APN-a imenuje i razrješuje Vlada Republike Hrvatske, da Upravno Vijeće kao tijelo koje upravlja APN-om čine članovi Vlade Republike Hrvatske odnosno ministri nadležni za zakonom propisana područja te da Upravno vijeće podnosi izvješće Vladi Republike Hrvatske o svom radu, uvažavajući djelokrug rada i nadležnost APN-a, pa da je stoga APN agencija Vlade Republike Hrvatske u smislu članka 3. stavka 1. podstavka 35 ZSSI. Prema mišljenju ovog suda pravilno zaključuje tuženik da je tužitelj čelna osoba APN-a s izvršnim ovlastima koja odlučuje o pravnim interesima osoba temeljem kojih se mogu stjecati određena imovinska korist te da terminološka razlika ne predstavlja razlog zbog koje direktor APN-a se ne bi smatrao dužnosnikom u smislu ZSSI-a.

Nadalje, iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da je u konkretnom slučaju dana uvjetna suglasnost u odnosu na sedam članova zajedničkog domaćinstva iako je iz uvjerenja o prebivalištu priloženih uz zahtjev bilo vidljivo kako dvoje od sedmero prijavljenih članova zajedničkog domaćinstva u trenutku apliciranja nije imalo prijavljeno na istoj adresi, te je odobren iznos subvencioniranog kredita u odnosu na sedam članova zajedničkog domaćinstva, da priložena dokumentacija nije bila nevjerodostojna, odnosno u istoj su bile navedene točne činjenice.

Također, je utvrđeno da je dužnosnik Božo Petrov u vrijeme podnošenja zahtjeva za subvencionirani kredit i u vrijeme davanja predmetne uvjetne suglasnosti obnašao dužnost potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske, povodom koje sudjeluje u imenovanju i razrješavanju direktora APN-a i razmatra godišnja izvješća o radu APN-a te je bio prisutan na 17. sjednici održanoj 28. travnja 2016. na kojoj se odlučivalo o imenovanju direktora APN-a, iz čega proizlazi postojanje odnosa podređenosti tužitelja prema dužnosniku Boži Petrovu is time povezanim odnosom zavisnosti te da se stoga u konkretnim okolnostima može smatrati s tužiteljem povezanom osobom u smislu citiranim odredbama članka 4. stavka 5. ZSSI.

Slijedom svega navedenog u konkretnom slučaju su bile ispunjene zakonske pretpostavke za utvrđivanje postojanja povrede iz članka 7. točke c 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa.

Stoga je sud na temelju članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, odbio tužbeni zahtjev.

Tužitelju je odbijen zahtjev za naknadu troška upravnog spora kao neosnovan na temelju odredbe članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima budući da je izgubio spor u cijelosti.

U Zagrebu, 24. svibnja 2018.

Sutkinja:
Maja Valušniĝ, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

DNA:

1. Odvjetnica Darija Božinović, Zagreb, Petrovaradinska 1/V
2. Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, 10000 Zagreb, Kneza Mutimira 5
3. U spis

Za točnost otpravka-ovlašteni službenik
Snježana Miletić